

talarpub@gmail.com

تالار

talarbrahui

talarbrahui

talarbrahui

+92 81 827824

پہنہ خاک: 8

نہاد: 10 روپے

10-04 جون 2022ء

سال: 19

تاک: 21

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

چاچ: حمید عزیز آبادی نانظم اے دیر؟

(غنخوار حیات) (2)

جہانی ادب: گدو بندر

(خلیل جبران / فہد بلوچ)

3 میکوپنہ

(47) نوشتا تک: فیڈل کاسٹرو

(شاہ محمد مری / جیلانی الفت)

4 میکوپنہ

نوشتا تک: حمیرا صدف حسنی

(بہاول نسیم)

کسہ: خزانہ

(سائرہ بلوچ)

5 میکوپنہ

چاچ: گمشادنا خواجہ

(نور احمد پرکانی)

افسانہ: زندانا سفر

(شاہ رحمن)

6 میکوپنہ

چاچ: ”درک“ ناچنکو چاچ اس، خروار آن خفوا اس

(رحیم ناز)

نوشتا تک: سیزدہ سال نابیکو ابی

محمد عمران لہڑی

7 میکوپنہ

خزم: خلیفہ گل محمد نوشکوی

(واجہ لطیف الملک بادی نی بلوچ)

☆☆☆

8 میکوپنہ

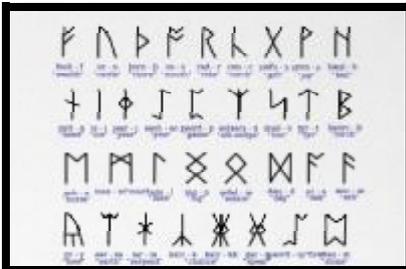
اشتہار

ہفتگی

All About #Brahui

کوئٹہ

تالار

برابوئی نابابت
برابوئی ٹی

ء کہ مچ آدنیائی کم وود 25 دسد بولی ہندن اریر، ہرانتے متروک منگ ناخلیس گھیر کرینے۔ ساڑی پٹ و پول آن سما تمانے کہ ملک اس اگر زگرانی وڑاٹ اخس کہ شون ہلیک، ہنداخس اوٹی بولی تا کچ کم مرسا کا یک۔ یعنی زور آ بولیک تینے بچنگ اٹ بے سہب مریرہ۔ پولکار آک جہاندی امریکہ نا ’پرنتانا‘ آن بولی نابابت پارینو کہ دانا پاروک آ تا کچ 25 اسکان سلینے۔ وخت اس کہ یورپ اٹی ’امی سمین سکنیڈے نیوین‘ و منکن آ فرانس اٹی پانگلوک بولی اوور گنائن، ہم تندی اٹ چنگ ناکنڈ آ کام خلتک ء۔ داپک ء کہ ہر اتم زگران شون ہلیک، تویرہ اسہ بولی اس ہموڈ ہیراٹ سیاست و تعلیمی پڑ تیا مونی مریک، گڑ مخلوق بیوس مرسا ہمو بولی ناکنڈ آ کا یک، ہرا شون بلکنے، و ہرا زگران و روزگار ناسوب مریک۔ یا گڑا ایلو کسردا سلک کہ بندغ تینٹ زگرانی و سیاسی وڑاٹ متروک مرے۔

ہیزکارو شوکار عبدالحفیظ قلات پر نر زچیل روڈ کونڈغان ہینک کرسا 302
نیر 1 یونیورسل کمپلیکس جناح روڈ کونڈغان تالان کرے

بولی نارکھانا اسہ ٹک اس

(شوگال)

دن توراج اسے ناشونداری کن بیرہ بولی ناشوندار منگ گنج اس منگ، ولے داراست ء کہ بولی ناجندانا شونداری کن دالمی ء کہ ہمو بولی نالوز، نوشت، میڈیم آن ہم ایڑ تراونا پاروک آک ہمو بولی ء تینائی کیر۔ ودا ہمو تم منگ کیک، ہر اتم دا وقتا زگران یعنی زندو، روزگار جوڑ مریک۔ چا ہندار آ تا پانگ ء کہ زگرانی شونداری ناسوب آن گڑا بولی بھا تندی شون ہنگ اٹی ء، تو بولی تا اسہ بھلو کچ اس بے شونی و دم تنگ ناکنڈ آ ہم ہنگ اٹی ء۔ داپٹ و پول نارداٹ غٹ آن زیات جہاندی امریکہ، یورپ و آسٹریلیا کون آدنیانا شوندار ڈیرہ تینٹی پانگلوک اقلیتی بولی تے دا خلیس گھیر کرینے۔ رائل سوسائٹی ٹی ہینک مروک اسہ پٹ و پولی رپورٹ اسٹی پانگاس کہ متروک مروک آ بولی تے بچنگ ناکوشٹ نا بجا بایڈے شوندار آ ملک آک مریر۔ پٹ و پول کروک آ تا ٹیم انا سروک و برطانیہ نا کیمرج یونیورسٹی تون تعلقدار ڈاکٹر تا تسویا امانو نا پانگ ء کہ ”دنیا کئی بولیک بھا تندی اٹ ننادوتیان ہنگ اٹی ء، ہرا بھا زگرانی نا ہیبت اسے“۔ داپٹ و پول نارداٹ نن دا گڑا نا پد رند ء خلتک خواہسن کہ جتا جتا علاقہ وڈیرہ تینٹی بولی تا چنگ نا اصل سوب آک انت منگ کیرہ۔ ڈاکٹر تا تسویا امانو نا پانگ

www.talarbrahui.com

کماش آن شرہ ہے۔
عزیز آبادی ننا گہنہ مشق آہمو شاعریت
انٹنے کہ دا شاعر یک ننا تاریخ ننا راجی جُز
شمار مریک ہرانا شاعری اثر تنگ ہرانا
انٹن روت غایت ساڑی آکر ڈارنا ڈس
شاعری اسہ نظریہ اسہ فکر اسے نادرہ ایرہ
اقرہ ہر افک ننے ننا راج راجی تاریخ ننا
غان طواف یک او ہمو شاعر ہر ایرہ تینا
راجی جُز سیاست، ریدگ وراجداری
راج وطن وطن ننا بانی کن لکھک او ننا ہراسہ
تین تون خوندی بخار و دا اعزاز حمید عزیز
مجموعہ ٹی ننا راجی تاریخ ننا سیاسی جاور
آبادی و دوئی و کہ او تینا خرم آتا کر ڈوکار
معروضی حالت آتے خواننگ کن
اوقتا تاریخ و غزاتے داڑے شاعری ننا
دروشم ٹی خوندی کرینے:
ہمو مہراب اتون ہم گون ننگ
انت اس مٹنے انٹنے کہ حمید نا شیریت تینا
ہمودے وا پدا راہشون کچن
وطن ڈیہہ وڈغار ہڑے نا گوا جتی حوال
ساڑی۔

اللہ پاک کماش حمید عزیز آبادی و ویل
وڈ کھ گرتی و نا جوڑی تیان رکھے او ہندا
ڈول راجی زبان و ادب نا شوندار
و شر حالی کن تینا تخلیقی، نوشتی جُہد و
برجائے۔ آمین

جاء (2)

حمید عزیز آبادی ننا نظم 'اے دیرے'؟

اٹ ہندا سرحال تون ہمگرچ او بیرہ خوارہ تین کن پُچ لٹر
حمید عزیز آبادی نا گزاس پین گچن نظم ہم پُچا تے عید عید آ ہو غفنگ اٹ
اریر ہراہیٹ ”کریرہ او بجا راودیر کسرہ، او
دیرے پاروان، شکرانا بال او ڈون، اے اے پُچا زیا پُچا ننگ تے شپا

..... غمخوار حیات

ہر افک زندانا کلہو لیرہ ہمو فک دا ہم پارہ
کہ باودی کبول یعنی چپ مفو، ہیٹ کوا کہ تم
زوراک، بیدادی، کوزہ گیری، استحصال و
تینا نصیب سرید مرسا داڑکن چپ
کریرے، تو ہرانا آقا منگ نا دعویٰ و
یک او پاک ہم کہ دا فک کنا غلام ناگہ
غلام متوسہ تو ہیٹ کریرہ۔

اومیت آتا و ستار ہم داڑے علامتی ہلوک
و، و ستار شرمندی عزت و عظمت کالخوانی نا
چیدہ و، اومیت نا و ستار آن مراد دا دے
کہ ہمو فک تم کن شرمندی عزت داری،
احترام نا اومیت مرور ننے ذلت خواری
بے عزتی نا مین آن کشور:

اے دیرے کہ پارہ او البرز انا و
اے دیرے مگر غیرتی و پُچا و
اے دیرے کہ خین خنی، ریش پٹکن
اے دیرے کہ بلا قد اٹ جتا و
.....

اے دیرے کہ اُست آتے سبر کرینو
اے دیرے کہ بوز آن سگر کرینو
.....

اے دیرے کہ تینا اوج و پُچا نو
اے دیرے پوڑ و او غزانا خانو
مون مستی دا کتاب اٹی ”جتارنگ“ پنی آش

مغز خلوک آچکا اہلم خواہ سکہ کہ ای پین بچ
مفر، بیرہ او نا وڑ اسہ پنی و پالوان اس
مریو۔

و ہندا حال کنا استاد آتائس۔ فلسفہ نا استاد،
موسیقی و منطق نا خوانداری کس، و او فک
بھلاست خواہی اسے ٹی دا کوشٹ اٹ سر
کہ او کنے ٹی تینا دروشم و ہندا وڑ و رنگ
خنگ خواہ سرہ ہرا وڑ آدیک اٹی کس اس
تینا نکلے و ہرے۔

”او ای داڑے دا سوب آن بسنت۔

افسانہ

گدو بندر

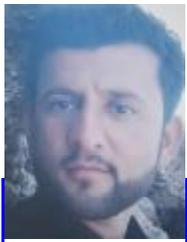
گدو بندر نا باغ اٹ، ای اسہ ورناس
خناٹ۔۔۔

ہراسٹ ناہمہ دروشم پوٹکن منگ کس۔۔

ہراسٹ آحیرت ناروشنائی تناس، ای او نا

..... خلیل جبران

..... براہوئی مسٹ: فہد بلوچ

داڑے کنے ایلو جاگہ غایتان زیات آسراتی
دوئی ارے۔ وای پین مف ای جوڑ منگ
کیوہ؟

پدا یک دم کنے آمون و ہر سا پارے۔
”ولے نم داڑسکان امر سرسے، بھلو تعلیم
یا جوان و صحبت اسے آن؟“

اونا وڑ مریو، او ہندا است خواہی کنا کا کا نا
کس، کنا لمہ نا است انا مراد کس کہ ای تینا
ایمانداریہ نا پادرواٹ کام خن۔

”ای سر پند مسٹ نم ہمو فیتان ارے
ہر افک دا دیوال نا ایلو پلو نا گدو بندر اٹی
ساڑی۔“

خوک انا بیخ آتوسٹ وای ارفیت.... ”نی
داڑے امر؟“

”او، حیران مس و کنا نیمہ غاہرا، پارے:
”داڑے نما سوج کنگ بے معہ۔۔“
”واہم ای ورندی وایتوہ۔“

”کنا باہو نا دا است خواہی کس کہ ای چٹ
اونا وڑ مریو، او ہندا است خواہی کنا کا کا نا
کس، کنا لمہ نا است انا مراد کس کہ ای تینا
ایمانداریہ نا پادرواٹ کام خن۔

”ای سر پند مسٹ نم ہمو فیتان ارے
ہر افک دا دیوال نا ایلو پلو نا گدو بندر اٹی
ساڑی۔“

ایمانداریہ نا پادرواٹ کام خن۔
”کنا بھلا ایڑھ تینا بے چرت آ ملاح ارغ
و اسہ بے پایان و نمونہ اس نکا کہ۔۔۔ کنا

لکھ مراد آ زمیل آک و بے مراد
حمید عزیز آبادی نا دا شعری مجموعہ نا تیوی
شاعری ویدن اسے کہ او نا لوز آک
ہر بندغ آپاش مفہ:

پیشانی آتے پُچ و ہمارخ نا کرچ آک
زیا غا دا وطن نا چ آ حوال او ڈون
ڈن کہ ای مہالو ذکر کریٹ کہ حمید نا
دا شعری بیرہ ہمو سر پدا بندغ آپاش
مریک، ہر ادر راجی جنرانا تاریخ آن بلد
و، ہر ابلداف او ہراسہ شیرانا پُہ منگ کن
یاراجی جُزانا تاریخ و خواہے یا گزاسر پدی
کن ”حاجی شاہ بیگ شیدا، ڈاکٹر سلیم گرد“
کون و کماش اسے تون دیوان کے تولے،
داکان و کماش نا گال اس پاسے ایکان ایلو

چنا زیا چنا، نک تے شپا، پنی نظم آھیٹ
تینا ڈیہہ و ہنگین نا بڑگ آہمو باقی تارمان
تے مون آیسے ہر افک خین و چاندنی نا
مڈی تازی آدا سکان نت شپا پاز و از چسہ
و باخوسے کن سکہ وخت اس کہ ارغ نا
بدل دا چناک ہر افک تینا لمہ باوہ
نارمانک و ہر افنا باوہ لمہ خوارہ کہ ننا چناک
جوان و آجبت اسے نا خواجہ یا گودی مریر
او فک نا حق سُم تا گواچی منگ و، گروا
داوخت آنا دا دورانا نمائندہ شاعر شونی
و خوشی نا باگل لکھیک بلکہ دا ڈول مودہ
کٹک:

چناک و سُم تا باٹی، پابو کپہ
ای پنڈنگ اٹ پُچا تے خواننگ اٹ

گشاہ
حمید عزیز آبادی
آشکان ادبی فورم

نوشتانک

فیڈل کاسٹرو

49

ہندہ سال یعنی 1957ء تا نیام اسکان گوریلا فورس اسد بھلا جنگ اس کتا۔ کنگ تواسد وڑاٹ اسد وارمہالو 1952ء اٹی ہم اوتے نصیب مسوسس، ہراوخت آ اوکف ”موکے ڈاس“ قلعہ غاجاہو کریئر۔ و اودے تینا دوٹی بلکوسر۔ ہندہ سرسہی تو انقلابی تاسمت ۽ سیدوسوسس۔ اوڑے کل تا پکا قول و کرار کریئر۔ کہ او ”جہالت“ نا برخلاف کیداس آہم کوزہ کرور۔ ”نا جوڑی وغریبی“ نامون کیداس ۽ ہم تینا دوٹی بلور، ”ممکن آ سوچ آ تا“ مون آ کیداس آہم

اس فرینک پائس ۽ کسے۔ مخلوق نا اُست اٹی سلوک آ دا انقلابی جنازہ ٹی 60 ہزار بندرغ بش بلکر۔ (جی او انقلاب بیرہ دو انزہ بندرغ نا جہد و کوشٹ نا بھر م کس) او وخت آ ”ستیا گو“ شمارسہ دے اسکان اسٹل بندرغ نا جہد و کوشٹ نا بھر م کس) او وخت آ اوکف ”موکے ڈاس“ قلعہ غاجاہو کریئر۔ و اودے تینا دوٹی بلکوسر۔ ہندہ سرسہی تو انقلابی تاسمت ۽ سیدوسوسس۔ اوڑے کل تا پکا قول و کرار کریئر۔ کہ او ”جہالت“ نا برخلاف کیداس آہم کوزہ کرور۔ ”نا جوڑی وغریبی“ نامون کیداس ۽ ہم تینا دوٹی بلور، ”ممکن آ سوچ آ تا“ مون آ کیداس آہم

جلیو کرسا اودے بومبار کرے۔ انقلابی فوج ۽ اسد اخبار اس شینک کنگ نا گرج انا احساس بھلو وخت اسے آن کس، نیٹ آ نومبر 1957ء اٹی اوڑا عمل کنگ اٹی سرسہب مسر۔ پے گوریامش آن، بے وسیلہ ٹی آ ذرات کیون پنی ۽ اخبار اس شینک کرے نشان تہ۔

انقلابی گوریلا تاج، تنظیم و سلہ ٹی دے پے دے آ جوانی برس کرے۔ ہندہ سوب آن انقلاب نا موبر تپہ یعنی کشارگر، بزغر، پادال ولس مخلوق داٹی نئے پیرہ اوار مرسا کرے، بلکن او اودے کن خور و ایو گرج انا گڑا تا فراوانی ۽ ہم برجا نتخار۔ کشارگر بزغرک دا بے ساغامش آ اوفا کماشی ۽ ہم کریہ۔ داڑان بیدس اوکف اوفتے سرکاری فوج انا سرجز آن، ہن و بر نا خبر تے ہم سر کریہ۔

ایلو کنڈ آن فوجی آمر زوراک ہتتا تون اوار بورژوازی سلوک کس۔ ہرا نا پشت پد اٹ امریکہ پشتیان مش آن بار ساری کس۔ سکر اٹ اٹی تموک تینا داسیوٹی ۽ پچنگ کن اودے گولہ و بارود، جہاز، ٹینک و دیری جہاز آک بیدس پاننگ آن ملسا کریہ، ولے امریکہ نا ملک آک ہم بے سہب مسر، و اینہن ہم اوڈ کن اسد بدختی اس کس۔ حکومت ۽ اسد پین بھلو نجان اس رینگ نا شوک آکس۔ ”جی گو“ جنگ مس دا جنگ 1958ء انا جولائی تا نیام اٹی بنا کرے۔ ہرا کہ 10 دے اسکان برجا سلیس۔ دا دلچسپ آ جنگ انا کسہ دن ۽ ک سرکاری فوجی تا اسد ہٹالین اس باغی فوج آ تا ہیڈ کوارٹر نا شوک آ دریا ب نا رہ آ کیمپ خلکوسس۔ انقلابی فوجیک بھلا چا ہنداری اٹ بھلو ہمت اٹ اوفتے پلو پڑ کرے۔ مسہ دے آن پد پلو پڑ مروک آ سرکاری فوج انا راشن و پین از باب آک چٹار۔

(برجاء)

جلیو کرسا اودے نیست و نابود کرور۔ راست انگاہیت تو دادے کہ دا بنائی سرسہی نا آزموندہ نا لوز ۽ انقلابی تاسمت آن کشفنگ سس۔ وسیلہ غانا کمبوتی تے ایسر کریئر۔

داڑان گڈ داسہ 1957ء اٹی او پوسکن آ بھلا سرسہی نصیب مس۔ کاسٹرو و اونا سنگت آک دشمن ۽ چنگ نا ویدن آتے سرجی اٹ سر توسور۔

انقلابی تا ایمان مریک کہ اس ۽ بے سما اٹکپ۔ ہندہ سوب آن اوکف فیصلہ کریہ کہ تینا انقلابی مسخت آتے نوشنتی وڑاٹ مخلوق نامون آ اتیرہ۔ گڑا اوکف ”سارازا مائیسٹرا نا منشور“ نا پین اٹ اسد انقلابی دستاویز اس شینک کریہ۔ ہرائی مخلوق آن خواست کنگ کہ او فوج انا آمریت زور و زوراک، انسانی حق آ تا خلاف ورزی و پولیس نا ڈوہ تا برخلاف اسد اسی انقلابی پڑ اس اڈا پتر۔

ہندہ دوانزده بندرغ اسد گوریلا یونٹ اسے منظم کریہ سفت تو کک تون! جی او دینا نا کل آن سائینفک و سرسہب انقلابی جنگ انا پنا ۱2 بندرغ کریہ۔ و اوقتون بیرہ 7 سارازا مائیسٹرا کیو با نا مرغن انگامش تا چرے، ہندامش ۽ کیو با نا انقلاب نا ہیڈ کوارٹر متنگ نا بختاوری دوٹی کس۔ ہندامش ہتتا آمریت نا برخلاف سوشلسٹ انقلاب کن جنگ کر دک آتے باہوٹ کرے ویکپ گراؤنڈ فراوان کرے۔

دا بھلا سرسوز آ بادو مشی ۽ لڑو بند اسے۔ داڑے جنگلی حیات گیشتر ۽، گاوانی ساہدارک بھلو کچ اسٹی آباداری۔ دا صوبہ ستیا گوٹی بریک۔ صوبہ گرانما تون اوار ایلو صوبہ ناسیم ۽ جوڑ کیک۔ سارازا مائیسٹرا فیڈل کاسٹرو نا انقلابی فوج آ تا ہیڈ کوارٹر تو جوڑ مس ولے اوڑان مسمت ہم کبھی سال آ تیان دا باغی تے باہوٹ کنگ نا کاریم ۽ کر ساہانے۔ داڑے بھلا خرین و اسمت ترخ ۽ جنگ مسنو۔ ہندہ داڑے جوڑی مارٹی 1895ء اٹی جنگ کر ساہید مسوسس۔

گرا نمانا سفر نا بد بخت آ ایسر ۽ ن خوانائے۔ مہالو آن پک بست و بند آ تیان چپ، و بے گیگ حالت اسے تون مون تنگ آن پد کاسٹرو نا ٹھی، لنگر، دم دروک آ فوج آتے ہتتا نا فوج انا بھلا و نہار انکا صف آتے کپ و کا باڈ کرسا کوہ سارازا مائیسٹرا اسکان رینتونی کس۔ بھس کر دک آ ڈھیائی تون شد اوکف اوڑے سر مسر۔

اوفتے اوڑے رینگ و منظم متنگ اٹی یانزده دے لگا۔ زندہ بچوک داڑے سر مروک دوانزده بندرغ اٹی فیڈل و راؤل کاسٹرو، پے گویا (ٹھی)، کامیلوسین نیو گوس، جوآن المیدا، الفیچو آ میجر اس، سارزوری ڈونڈو، جولیو ڈیاز، کیلیکٹو گارشا، لوس کریپیو، جوڑی پونس او یونیور سوسا نچر اوار سرہ۔ ولے داڑے ہم دا بدحالی ٹی ہم کاسٹرو (فیڈل) نا اومیت الو۔ دا تازہ دم ہر وہ نا خولجہ نا لوز آک سرہ۔ ”نن دا جنگ ۽ کٹنہ۔ نن داسد تو جنگ انا بنا ۽ کنگ اٹی اُن۔“

تو کک سرہ۔ دا گوریلاک چنکا چنکا جلیو آتے برجا نتخار و چنکو چنکو سرسہی دوٹی کرسا کریہ۔ و کرار کرار آ اوفا کچ و دسا کرے۔ 20 دے آن گڈ یعنی ایلو سال 17 انا جنوری اسکان اوقتون تو کک آ تا کچ و دسا 23 مس، یات سلے کہ کیو با نا انقلاب اسد باقاعدہ جنگ اسے نا مک اٹ آخا، بلکن گوریلا جنگ آن بس۔

وخت وخت اس نئے دا بلوچی مصرع نا مطلب ۽ پھہ متنگ اٹی خوری مریک: شش مرڈ و بلوچی گھوڑوے۔ (شش بندرغ نا بلوچ آ تا اسد رجنت اس مریک) کیو با نا انقلاب ۽ خوانبو تو اندازہ مریک کہ بلوچ آ تا دا ہیبت راست ۽۔ بھئی، کیو با نا ہیبت دروک آ و غیر منظم و غیر محکم آ اسی بغاوت آ تیان بیدس اگہ ہیبت کنگ تو او جاگہ نا منظم سوگو جہد و کوشٹ آک تو عملی وڑاٹ دوانزده (واو ہم ٹھی دم دروک و بدحال) بندرغ بنا کریئر۔ بس مسہ گڑا نا متنگ الی ۽، مسخت ناراستی، مخلوق آپکا ایمان، و باننگ نا احساس آن پاک ۽ است اس۔

ولے دا نا مطلب دا اف کہ داخو بھلو انقلاب اس بیرہ 12 بندرغ و اوفا ماہر و پھہ انکا کمانڈر فیڈل نا سوب آن مس۔ آخا، اسٹل آخا۔ دا تو شخصیت پرتی اس مریک، و مخلوق آملڈ نا ہیبت اس پاننگ۔ دا سوب

نوشتانک

گودی حمیرا صدف حسنی

مرسا براہوئی ادب نا زیب جوڑ مسنو، نوشت آتیبی نیازی تارا جی زند، راج اٹ اوتیبی کاچر، چکل، سٹل، زرناش، مہرانا پند، گجان آن بیدس پین چندی کتاب آک ہم اوارے۔ اونا دا شینک مروک آ کتاب آک براہوئی ادب نا پڑا آسہ بے مٹ اڈی مڈی اس ہم تلگہ۔ ہندن دا کتاب آک ادبی حلقہ غاتیبی زیات پذیرائی ہم دوئی کرینو۔ براہوئی ادب تون تعلقداری تنوک آ شاعر، ادیب، دانشور آک داکتاب آتے بھاشوق اٹ

نوشت آتیبی نیازی تارا جی زند، راج اٹ اوتیبی کاچر، چکل، سٹل، زرناش، مہرانا پند، گجان آن بیدس پین چندی کتاب آک ہم اوارے۔ اونا دا شینک مروک آ کتاب آک براہوئی ادب نا پڑا آسہ بے مٹ اڈی مڈی اس ہم تلگہ۔ ہندن دا کتاب آک ادبی حلقہ غاتیبی زیات پذیرائی ہم دوئی کرینو۔ براہوئی ادب تون تعلقداری تنوک آ شاعر، ادیب، دانشور آک داکتاب آتے بھاشوق اٹ

گودی حمیرا صدف علاقہ ٹی اڈ بلوک آ ادبی کچاری و سیمینار و ادبی مشاعرہ غاتیبی ہم اوار مرسا براہوئی ادب نا شونداری کن تینا گچین آکڑدے سرترسا کرینے۔ نن دعا کینے کہ خدا تعالیٰ گودی حمیرا صدف نا عمرو قلم اٹی برکت شانے، او ہندا وڑ اٹ براہوئی زبان و ادب نا شونداری و راج انا راہوشنی کن تینا گچین آکڑدے سرترسا کرے۔

☆☆☆☆☆

دسے۔ و دخت آدیر ترسا کرے۔ ہموڈ غار کہ مارتا خواری آن مست بارسوس، داسہ آبا دس۔ ہوکنڈ آخری تالان مس۔ ہراوخت کہ ڈغار اٹی فصل آتے لاپ کریر، ہموغلہ غاتے پیرانگا زمیندارے ترسا، تو اوتینا ہر چار آمارتے سفت کرے و او فتنے بغل کرے۔ باوہ تاپارے کہ دا کل غلہ خاک نما خواری نا بھرم اے۔ و دا ہموخزانہ و ہرانا اشارہ کنے تق اٹ ملاس۔ او تینا مارتے نصیحت کرسا پارے کہ کتا مارک! خواری و سیوت اسہ ہندن غنمت اسے کہ ہرا انسان تے کن ہرخزانہ غان زیات ہے۔ ہمو نا بود و بے کار اٹکا مارک تے تینا خف تیبی بلکر، تو بہر کریر۔ و دا قول کریر کہ داسہ نن تینا وخت اے سٹی بر باد کیندے۔ نن خواری کیندے، و تینا ڈغار تینا خزانہ غاتے پٹنہ کشف، و ہندا وڑ اٹ او فک خوشی و گل و بالی اٹ تینا ایلو زند و گدیر فیبر۔

☆☆☆☆☆

بختی اس ارے کہ او اسد لائخ اے ہندن اے علم انا روشانی بشوک اے پنی اے قلم کار، افسانہ نگار، براہوئی زبان نا شونداری نا گرتی اے

..... بہاول نسیم بنگلونی

گودی حمیرا صدف نا اصل پن گودی بی بی حمیرا، تخلص صدف، اونا باوہ شرفدار نا پن ڈاکٹر فیض احمد، قبیلہ محمد حسنی، ساکن تحصیل و ضلع کوئٹہ۔ گودی حمیرا صدف 17 جنوری 1978ء اٹی ودی مسے، اوتینا بنائی دینی و دنیاوی تعلیم آن بیدس بلوچستان یونیورسٹی کوئٹہ غان ایم اے فلسفہ کرینے۔ و جوان اے پوزیشن اس ہم دوئی کرینے۔ اوکان گڈ او پروفیسر نا حیثیت اٹ راج اٹی علم انا روشانی بھنگ نا زمواری تے گچینی و اخلاص اٹ سر تنگ اٹی اے۔ گودی حمیرا صدف اے چنگ سنی آن تینا لمسی آ زبان براہوئی نا شونداری و درستی راستی آن بیدس راج انا نیازی تا است اٹی علم و چا ہنداری و دی کنگ نا جوزہ غاتے زیات کنگ نا وڑ داکان بیدس حمیرا صدف نا دا ہم اسہ خوش

زبان و ادب نا شونداری، راج انا راہوشنی، زبان و ادب نا تالانی نا جہد اٹی خدمت سر تنگ اے، اونا ادب کن کل کروک آ دا خدمت آک سدستا کررہ، او اسہ گچین اے شاعر، ادیب، دانشور، افسانہ نگار اسے آن بیدس پٹ و پول نا پڑا آسفتی اے خدمت سر تنگ اے۔ و اوقا ادب نا پڑا آ دا وخت اسکان کہ ہر کتاب آک شینک

کسہ

خزانہ

گڑا اسہ مارا س تے مہل رے کہ نن ہر چار آک اینوکانہ تینا ڈغار آ کاریم اے بنا اے

..... سائرہ بلوچ

کیندے داہیت اے باوہ و مارک کل منار۔ پیر اٹکا کشارگر ڈغار کبھی وخت آن بڑی بانگ تموک نیک۔ نا بود آمارک ڈغار آچ کاریم کتویر۔ ڈغار بارسوس۔ بے اس ہم

اسہ علاقہ اسے ٹی اسہ پیر اے بابا اس رہینگا کہ، اونا چار مارسہ۔ ہر چار آمارک تے ورنہ سر۔ او ہر کاریم آن تینا خن تے ڈکارہ۔ دے ون تموک سرہ۔ یا گوازی ٹی تینا وخت اے تیر کریرہ۔ پیرانگا باوہ تینا مارتا سوب آن بھاز فریشان نیک۔ اسدے پیرانگا بابا تینا ہر چار آمار تے توار کرے، او فتنے پارے کہ استوای تق اٹ خنات، کنے اشارہ ملا کہ ننا ڈغار تیبی خزانہ اس ارے، ہر چار مارک تے اسہ وارا آریر ”خزانہ؟ ننا ڈغار اٹی؟ باوہ نی انت پانگ اے؟“ ہر چار آمارک تے جیران مسر، او فتنہ خن تیبی اسہ عجیب اے گروٹک اس ودی مس، او فک خزانہ نا پن اے بنگر، و جیران منگ تون اوار خوش ہم مسر۔ کل آن بھلا مارتے باوہ نا تینا کنڈ آبر، و پارے، باوہ جان پکھ ای ڈغار تیا کاوہ، و خزانہ اے پٹوہ۔ تینا مارا ناہیت اے بنگ تو پیرانگا بھاز خوش مس۔ و پارے

اے دیر ء کہ مُر ء اُرا تیان تینا
اے دیر ء کہ الانو بہشتی تے تینا
.....

اے دیر ء کہ اُست تے جم کیرہ کارہ
اے دیر ء خلیس ء ختم کیرہ کارہ
اے دیر ء نظر تا ارے مزل آتا
اے دیر ء کہ مُستی قدم کیرہ کارہ
.....

اے دیر ء کہ سوزا و خیس خنی ء
اے دیر ء چُچ آک تا آگری ء
اے دیر ء ملاس ء کہ سُخ تا تفوک ء
اے دیر ء کہ واہم او فکر آن بھری ء
ای دا اومیت کیوہ کہ دا کتاب ”گشاد“
براہوئی زبان نا شاعری کن اسہ گچین و
پوسکن ء رجحان (trand) اس ثابت
مروء، ورنانا شاعر آتے کن اسہ کرسٹونی
اس تالان کروء کہ شاعر آک وطن دوستی
قوم دوستی و انسان دوستی تے ہم تینا شاعری
نا سر حال جوڑ کرور و تاریخی روایت آتے
شاعری نا تکنیکی اٹی بیان کرور۔
ان شاء اللہ

نور احمد پرکانی
چیرمین آنشان ادبی فورم کوئٹہ بلوچستان

عبدغ مسنو، وعدہ پورو کریو، مستقل مزاج
انا سرسہی، میر مہراب نا شہید منگ،
نورامینگل، شہید علی دوست و نواب نوروز
خان نا قومی جنگ آتا بھاز زیبائی اٹ ذکر
شہیقو تزوک آ شہیرک بھاز بھلو فلسفہ اس
..... نور احمد پرکانی

بہار کنگ اٹی ء اگہ کس اس دا شہیر تے
بھاز خوڑتی اٹ خوانے:
اے دیر ء رغا مار گشتی تے تینا
اے دیر ء بھانو کہ کشتی تے تینا
.....

اے دیر ء کہ سوزا و خیس خنی ء
اے دیر ء چُچ آک تا آگری ء
اے دیر ء ملاس ء کہ سُخ تا تفوک ء
اے دیر ء کہ واہم او فکر آن بھری ء
ای دا اومیت کیوہ کہ دا کتاب ”گشاد“
براہوئی زبان نا شاعری کن اسہ گچین و
پوسکن ء رجحان (trand) اس ثابت
مروء، ورنانا شاعر آتے کن اسہ کرسٹونی
اس تالان کروء کہ شاعر آک وطن دوستی
قوم دوستی و انسان دوستی تے ہم تینا شاعری
نا سر حال جوڑ کرور و تاریخی روایت آتے
شاعری نا تکنیکی اٹی بیان کرور۔
ان شاء اللہ

جاچ

گشاد نا خواجہ

حمید عزیز آبادی تون غائبانہ درستی راسی
ہے وخت مس کہ براہوئی اکیڈمی گلڈستہ
مستونگ نازی آکاریم نا بنا ء کرے۔
کتاب نا اسہ کاپی اس کنے ہم رسیگا ہرائی
اونا زند بود، اونا خاہوت و اونا شاعری نا
بارواٹ گراس معلومات رسیگا کہ خواجہ
مجھ بولان نا علاقہ خان مستونگ اٹی مستقل
وڑاٹ جاگی مسے۔ ولے اونا سہی وڑائی
تعارف خواجہ نور پرکانی نا ملک اٹ مس،
سوشل میڈیا غا تالان منگ آن گڈ
حمید عزیز آبادی و نور پرکانی نا ادبی محفل و
ادبی گپ شپ آتے زیادہ خسا و ہنسا
ہنن۔ کنے ہندا سما تہا کہ حمید عزیز آبادی
صاحب تینا شاعری نا ملک اٹ وطن
دوستی، انسان دوستی، امن دوستی ء
Promote کرسا ہنن او جبر و
زور اکی، حق خوری و استحصال نا خلاف تینا
قلم ء استعمال کرینے، شیف تزوک آ اونا
شہیر اونا قلمی غیرت نا اسہ بھلو ثبوت اسے:
وطن نا اونپن اٹ کٹا منافع
دترناسے واپا ظلم ء

افسانہ

زندانا سفر

دا مومن اٹکا مُرغن آ سیلہ انان اٹی کنا
است آ اسہ ہشوک ء گروک اس تہا ہر اتم
کنا جیبا کنے آدا بہیت ء سر کرسا پارے کہ نا
باوہ نا او ء تینا ہم فکر آسگت نا مازیب پنی آ
مٹر کن بلکنے۔ ہمو سگت ہرانا ہر جوزہ تینا
ڈیہہ انا بندغ آتے کن راہشونی اس
مسے۔ ہر تینا خید و دتر نا ہر پوی ء تینا قوم
اکن ندر کرینے۔
ای دا بہیت ء ہنگ تون اسہ وار آجیم کرسا
پاریٹ۔ جیبا تے سوما ء کہ کنے چٹکی آن
سمل دوست ء۔ نن اسہ ہندا آوار بھلن
مسٹن۔ نم کن تون امر دُن کنگ کیرے؟
جیبا تینا مومن ء مُٹ کرسا پارے۔ نا باوہ
نے کن نے آن زیات جوانی ء پہہ
مریک۔ ولدا نے تینٹ سما ء کہ اسہ قوم انا
راہشون اسے نا قول اونا دستار نا نہاد
ء۔۔۔!

اوکنے آ تالان مروک آ خلیس ء خسا غلغلو
آخن تون کنے پارے ”ای ہمو راسکی اٹ
ہرانا زندانا ہرختی و سوری ٹی نے تون اور
ء۔۔۔!“ اونا دا بہیت آک کنا خلیس ء
پرغسا کنے ہندا اس اومیت تہر کہ ای
اودے پاریٹ نی خنپسہ کہ نی کنارنداٹ

بُراہینو ہر کس ارطو نا جوڑ کروک آ سکندر ء
یا تیک۔۔۔!
اونا دا بہیت آک کن تون ہندن گنڈ گاسر
دن کہ دریاب اسے نا دیر سور دریاب اٹ
اوار مریک۔
ای گام اس مونی ہر فسا اونا خن تیشی بین
دزگسا ہنات توکنے کیوہا نا جنگل آسر کریر،
کنے پارے ہر دا ہندا چی گویا و فیڈل
کاسترو نا دیار ء ہر اتار مٹی تیان پد تینا دیار ء
اسہ پوسکن ء دے اس ہشخار۔۔۔!
ای اونا خن تیشی دڑسا ہنات کہ کنا است آن
..... شاہ رحمن

اے دیر ء کہ سوزا و خیس خنی ء
اے دیر ء چُچ آک تا آگری ء
اے دیر ء ملاس ء کہ سُخ تا تفوک ء
اے دیر ء کہ واہم او فکر آن بھری ء
ای دا اومیت کیوہ کہ دا کتاب ”گشاد“
براہوئی زبان نا شاعری کن اسہ گچین و
پوسکن ء رجحان (trand) اس ثابت
مروء، ورنانا شاعر آتے کن اسہ کرسٹونی
اس تالان کروء کہ شاعر آک وطن دوستی
قوم دوستی و انسان دوستی تے ہم تینا شاعری
نا سر حال جوڑ کرور و تاریخی روایت آتے
شاعری نا تکنیکی اٹی بیان کرور۔
ان شاء اللہ

جاچ

”درک“ ناچتکو جاچ اس، خروار آن خواس

..... رحیم ناز

بھاز آ بندرغ آتے اللہ پاک ہندن غفن، لاٹھی تے کہ دالائیک بھاز کم بندرغ آتھون مریرہ۔ دن انگالائک انکا بندرغ عہ پہہ متنگ داخہ آسان اف۔ سید غریب شاہ انجم کہ دا دخت آ مستونگ نا ادبی دنیاٹی او نا بھاز بھلو پن اسے، مستونگ اٹی ادبی حوالہ اٹ بھاز شرف اٹ او نا پن ہلنگ، اودے ہم اللہ پاک ہندن غگڑ اس لاٹھی تے کہ زن کون آ کم علم آ بندرغ کن اودے پہہ متنگ بھاز مشکل ء۔ امنتے کہ گیشتری دا خنانت کہ غریب شاہ انجم ہراتم کہ نوشتہ کپک تو اونا قلم چچی ناروچہ ء تورک، براہوئی نا ہیبت آنبار دا مش اے مش اٹی لگے، سائیں بادشاہ پرواہ ء تے ہم کپک۔ ہراتم کہ نوشتہ کنگ ء بنا کیک تو باور کیس بیداد بش کیک۔ اسے پین ہیبت اس دا کہ سید غریب شاہ انت اس کہ نوشتہ کیک، راج انا آدینک اٹی ہر سنا نوشتہ کیک۔ بھاز آک دا ہم پارہ کہ غریب شاہ انجم نا گیشتری کتاب

اک گوئد مریرہ۔ ہراڑ۔ کان کہ ای پہہ مریرہ کہ انجم صاحب نا کتاب آتے گوئد کنگ نا کل آن بھلا سوب دا ہم متنگ کیک کہ غریب شاہ انجم ای وئی نا شاعری یا

”درک“ دا دخت آ کنا مون آتے، دا کتاب ء خواننگ آن پدکنے اندازہ س کہ سید غریب شاہ انجم ہراتم کہ راج انا نبض آ ڈو ء چنگ، تو راج انا کل نا جوڑی تے پہہ

اک گوئد مریرہ۔ ہراڑ۔ کان کہ ای پہہ مریرہ کہ انجم صاحب نا کتاب آتے گوئد کنگ نا کل آن بھلا سوب دا ہم متنگ کیک کہ غریب شاہ انجم ای وئی نا شاعری یا

تافیہ پیاٹی اٹ کتاب ء زخامت تنگ نا حق اٹی اف۔ اونا دا خیال ء کہ کم نوشتہ کر، آب اٹو و مثنی ء نوشتہ کر۔ اونا پوسکن آ کتاب ”درک“ یا داڑان مست اونا شاعری نا کتاب ”شتارک“ بے شک زخامت اٹی منوہ کہ گوئد اریر، ولے اصل ہیبت دادے کہ امر ء کتاب اس کہ مرے اودے بھلی آخا بلکہ آب انا نظر اٹ ہروئی تمک۔ انجم صاحب نا پوسکن آ کتاب

مریک، اودے جوان خبر ء کہ راج اٹی اسے ہندن غنا جوڑی اس تالان منے کہ داڑان ایلمی، سنگتی، لاٹھی، مہر، رواداری، دا کل پد تمانو۔ پیرہ اسے گڑ اس مون مستی ء کہ اودے پارہ مفاد پرستی۔ دا کل گڑاتے ہراتم غریب شاہ انجم تینا خن ہیبت خنگ تو اونا قلم بادی آ بریک، اودے پاروئی تمک کہ:

قدر ء بندرغ نا ای داڑے خنوت راج چچ آتے ہرک دوع ہلیک

امر ء شاعری اس کہ مرے اودا سوب آن نوشتہ کیک کہ مخلوق اودے خوانے، شاعر نا اولیو کاریم ہم ہندا مریک کہ تینا خوانوک ء جوان ء کھواس اسے، شاعر نا انفرادیت ہموتم مون آ بریک ہراتم کہ اونا ظہار خیال اٹی اونا مشاہدہ، آزموندہ، کڑدار، ایب کیب انا جوانی خرابی، ظلم، بے انصافی دا کل اونا مون آ مریرہ۔ دن کہ اسے غزل نا بند اس ہندن ء مریک کہ حاصل غزل پاننگ، ہندن غریب شاہ انجم نا کتاب ”درک“ اٹی ہم گڑ اس ہندن ء شاعری ارے کہ کتاب ء ڈغار آن آسان آسر کریو۔ داڑے انجم صاحب انت زیبائی اٹ سمندر ء کوزہ ٹی بند کرینے:

دورانا کبھی ء ہرکس چکتو پدسلک نے آنا بار ملا مزار

”درک“ دا کھو ء ہم تینا خوانوک، خاص وڑ اٹ شاعر ادیب آتیا سر کرینے کہ ادب اینو بھاز مونی ہنانه، ہر بندرغ خاص وڑ اٹ ورن شاعر آک پڑی ء سمندر، سمندر ء پڑی، زرد ء آفتاب جوڑ کنگ نا لاٹھی خزرہ۔ اینو پگہ بھاز احتیاط، سوچ سمجھ اٹی قلم ء ہروفنی تمک۔ امنتے کہ اینو نا ادب پیرہ زخامت آخا بلکن آب انا ترازوئی تول مریک، واہم تینا خوانوک نا دل آزاری ء مون آخسا انجم بھاز آسان لوز احمیت اخس غزیا ء ہیبت اس کرینے:

کاغدی ء پھل اسے آپندہ پرک آتا سار بھلن منے اسے کنڈ آ تو ادب بھاز مونی ہنانه، ورنانا جوان ء جوان ء بسن ء، زیبا ء خیال مونی ہنگ اٹی ء، اینو پگہ علم عروس چنا چنا نامت اٹی ء، دا گڑاتے انجم صاحب خنگ بھاز خوش مریک، ایلو کنڈ آ ہراتم کہ ادب اٹی ناروائی، بے سیوتی، بے مہری، بے قدری ء خنگ تو بھاز مونجا مریک، اوتینا دا مونجائی نادرشانی ء ”درک“ اٹی داوڑ کرینے:

مکھن ء دیوال اس افن کہ وڑن ہاں مگزن تل کرین تو سنن سید غریب شاہ انجم تینا کتاب اٹی شاعری نا ایلو صنف آتیا ہم بھاز زیبائی اٹ کاریم کرینے، اونا چار بندیک مریریا فرد آک، خاص وڑ اٹ اونا نظم آک لکھ ستا کڑزہ، خواننگ کڑزہ۔

انجم تینا ڈیہیہ تینا وطن تینا مخلوق تو ن اخس مہر کیک۔ دانا اندازہ غفن ”درک“ نا سہ بے مٹ ء ہند اسے آن خلنگ کینہ۔

خلق اٹی استار شچارہ درو خواہست ای آسان ء ڈیہا کن سائیں بادشاہ نا کتاب آ تو بھاز ہیبت متنگ کیک، ای داڑے تینا علم انا کچ آ خروار آن خواس ہر فیبت۔ اللہ پاک سننے سائیں نا بیجا غان شاپ۔ آمین۔

نوشتانک

سینز دہ سال نا بیگواہی

..... محمد عمران لہری

دا اسے گواچنی اسے کہ وڑ دانا درشانی لوز آ ہیبت ہموڈول متنگ کپک ہراوڑ بندرغ نا بدن اٹ ساڑی مریک۔ لوز آک پیرہ اسے مارشت اس ودی کیرہ، ہرا کہ مارشت تھوک آ بندرغ ء تکلیف ایبت۔ ولے ہرا انسان ء اولیاد نا وڑ ڈر سینگ اوزنداٹ ڈکھیا مریک، تکلیف سلگ، گیمر بنگ۔ دا نوشت نامخت پچہر دن متنگ کپک کہ ہرا لوزاٹ ہموڈو، ویل، فریشانی تے درشان کیو ہر اٹنے اسے بھلن جعفر ء لہ اس تینا سینہ

غائینا اولیاد کن سینز دہ سال نا ودار اٹ تدینے۔ ولے دا۔ کان دا اوست ترخوک آ تینا اولیاد نا جوئی نا خواست ء کنگ ء۔ ہر دخت تینا ہینن آمارا ناولو ء سینہ غا تخسا پاد

دار الیر مننے۔ داسکان لہہ جیجا ہر در، گلی کوچہ، خلق شار اٹی گنوک آتیا بار کوکار خلسا

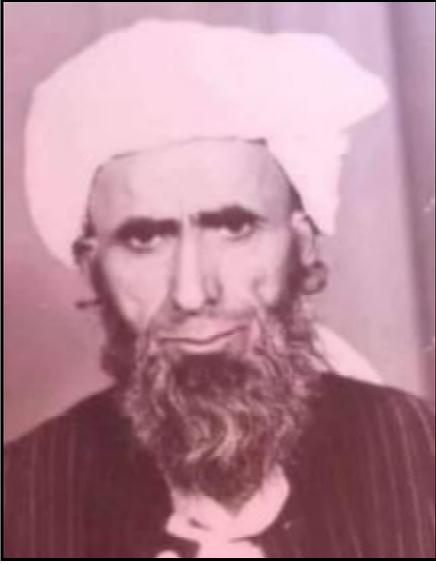
کیک پاکہ ”ڈاکر کنا زند ء۔“ دامر غن آ دخت ”سینز دہ سال“ اٹ چچ ء جارات نا

ساہت اس دوینتے۔ تینا اولیاد نا بیگواہی نا وڑ داٹ زلسا، جو بیک شولسا، فریاد کر ساہے سیک مریک، کا ہک بدن ناتے سیک الیر مریک، بے سدھ مر ساتمک۔ ہندا بیہوشی ٹی بدن تے چچے جارات کیک، سیک رسینگ تے ولد سا کیک۔ دخت اس کہ سما کیک ہوش آ بریک تو ولدا اولیاد نا وڑ، بیگواہی، جتائی اودے جو بیک شولنگ آ بیوس کیک، بے سدھ مریک۔ بس ہندا دے لہہ نازند۔ دا سینز دہ سال ہندن تدینگار۔ دا سینز دہ سال نا ڈکھ، وڑ، فریشانی تے کس اس تینا گمان اٹی ہم انگ کپک ہر اٹنے کہ دالمہ تینا زور آ بدن آسگسا تدینے۔

سینز دہ سال نا وڑ ڈر آزلنگ، سینز دہ سال نا کسرتیا کوکار کنگ، سینز دہ سال نا پد انگائٹ آن در بیہونگ، سینز دہ سال نا بیہانٹ، سینز دہ سال نا گزٹیک، سینز دہ سال نا فریشانیک، سینز دہ سال نا ڈکھ آک ساڑی ء۔ ہر وخت لہہ نا گمان اٹ بیگواہ غا اولیاد نایات آک ساڑی ء۔ ہر وخت گزتی، فریشانی نا گواچی ء۔ دا اسے ہندن ء بے جاراتی اسے کہ ہر ساہت لہہ دا گزتی ٹی مریک کہ کنا مار ہرا حالیت اٹ مرو ء، بیگن، ملاس، بے ٹغ، بے گڈر۔ لہہ نازند اسے جہنم اس جوڑ منے۔ عقید اس بریک تو لہہ نا کسنگ کن بریک، خلق اٹ شادے اس مریک تو لہہ نا وڑ داتے ودفک، سیال آتیبی ساگک برام اس مریک تو لہہ نا ٹھپ آتے خازہ کیک۔

..... 7 میکوپنہ غا برجاء

زیات کتاب نوشتہ کرینے، اونا کتاب آتا خواننگ آن دا ہیبت مون آبریک کہ او اسلام، ادب و بلوچ راج انا خیر خواہ اس منے۔ اونا سوچ و فکر ہندائس کہ بلوچ راج اسجا مرے۔ وخوانندہ مرے۔ ہنداسوب آن ہندا ہیبت آتے او ہر وخت کریکہ۔ اودے

- انگریز و فرنگی تیان بد بسکہ۔ اونا خیاں آتیشی (1947ء) 3 - گلشن مصطفیٰ، 1 3 6 6 ہ
- انگریز آتا بابت اس خارا نا ہیبت آک نے دو بریرہ۔ اوتینا شاعری نا بنا 1947ء (1947ء) 4 - گلدرستہ نوشکوی، 1 3 6 6 ہ
- آن مست کرینے۔ اونا شاعری ناوت نبی اکرم صلی اللہ علیہ وسلم نا ذات مقدس منے۔ (1947ء) 5 - تحفہ الفقراء، 1366 ہ (1947ء) 6 - رفیق راہ مدینہ، 1 3 8 4 ہ
- ہندن خٹلانے کہ بندرغ اوفتے خوانے اودے رُدت یات مریرہ۔ توحید رب العالمین نا بابت اس اوپا ملک کہ: (1965ء) 1 - قصیدہ شاہ حسین (قصیدہ بلوچی) 1391 ہ (1971ء) 2 - قصیدہ کرنل قزانی، (قصیدہ بلوچی) 1392 ہ (1972ء) 3 - قصیدہ شاہ فیصل (قصیدہ بلوچی) 1392 ہ (1972ء) 4 - معلم الحج، 1382 ہ (1963ء) 5 - قاعدہ نوشکوی، 1 3 8 3 ہ (1965ء) 6 - تاریخ اسلام جلد اول، 1395 ہ (1976ء) 7 - تاریخ اسلام جلد دوم، 1398 ہ (1979ء) 8 - تاریخ اسلام جلد سوم، 1405 ہ (1986ء) 1 - تحفہ الہلوج، 1365 ہ (1946ء) 2 - تحفہ خان قلات، 1 3 6 6 ہ

خزم خلیفہ گل محمد نوشکوی

کین۔ خلیفہ گل محمد نوشکوی خلق کلی سڑدار بادی نی نوشکے ٹی 1910ء اٹی ودی مس۔ اونا باوہ ناپن غازی خان بادی نی کس۔ او خلق اس ملا

نوشکے علم و لوزانک نا بابت مدام ملگزار و سرسوز منے۔ داز بادانگا ڈغار لوزانک نا دنیا ٹی بھلو بھلو پنی ء بندرغ ودی کرینے۔ داقتی، ربکی، بشام، قیصر خان فقیر زئی، میر گل خان نصیر، عبدالواحد آرات جمال دینی، ماما عبداللہ جان جمال دینی، غلام مصطفیٰ خان ماندائی، خدائے رحیم بے تاب، میر عاقل خان مینگل، گودی گوہر ملک، کفایت کرار و پین ہستی تانک اور ء۔ و ہنداقتی اس بھلو پین اس خلیفہ گل محمد نوشکے نا ء، ای تو پاوہ بیدس خلیفہ خان برہوئی لوزانک نا پور ء۔ خلیفہ ہمو ہستی ء کہ اودے پوسکن انگا ادیب آک گیرام کرینو۔ و تینے زور اس مون آ لہسنو۔ شاباس مرے پروفیسر ڈاکٹر لیاقت سنی ء کہ اودن انگا شخصیت ء چا و اونا زانو بو، وادی کار کڑو ڈاپور و ء کتاب اس نوشتہ کرے ونا مون آ لیس کہ نن تینا دا بھلا ادیب و اونا بھلا مڈی آن فائدہ ہر فنک

..... واجہ لطیف الملک بادی نی بلوچ چیئر مین بلوچی پٹ و پول لبر انکی گل نوشکے بلوچستان

بہاؤ الدین تون خوانا۔ اول سراٹ اوتینا زند ء خلق اس تینا خاہوت تون تیر کرے، اودان پدا و امپیر غریب آباد، کانک، و سندھ اکن ہنار۔ اوقا اپونگ نا سوب ڈکال کس۔ خلیفہ نوشکے کانک و سندھ انا مدرسہ غاتیشی خوانانے و ہموکان علم و زانت دوئی کرینے۔ او بھاز ہشار کس، ہرا گڑا ء خوانوس اودے رُو اس یات کنگ

ذاکر مجید بلوچ اسہ باشعور و خوانندہ ء و رنا اس کس۔ خوانندہ غاتیشی راجی شعور تالان کرے۔ بلوچستان ناویل ء تینا کوپہ غاتینا ہر فسا جہد کرے، کوکار کرے، خلق ہنملین تیشی ورناتے شعور تس۔ انت اسے کن ذاکر مجید ء بیگوا کنگا؟ دیر بیگوا کرے تے؟ ذاکر مجید نا جہد اونا ذات اکن کس؟ او اسہ بندرغ یا اسہ خاہوت اسے نا آسودئی، آجونی کن پند خلک، تکلیف سگا، جہد کرے؟ ہرا وخت کہ نن ذاکر مجید نا زندا نا جاج ء ہلیہ، اونا جہد و کڑ وانا بارواٹ پٹ و پول کینہ تو نن بوز انا سوچ آتا ورنندی رسینگ۔ ذاکر تینا ذات اکن جہد کتو، اسہ خاہوت اسے کن پند خلکو بلکہ ذاکر جان نا زند راجی جہد اکن کس۔ اینو ذاکر بلوچ قومی تاریخ اسہ زندہ ء کڑ و اسے نا خواجہ ء۔ دا سیزدہ سال زندان تیشی بند ء ولے اونا ہیبت گپ آک، ترانک داسکان بلوچ و رنا

سیز دہ سال نا بیگوا ہی

..... 6 مکیو پنے خان برجا دالمہ و رنا ذاکر مجید نالمہ ء ہرا کہ اینو آن سیزدہ سال مُست 8 جون 2009ء نا بے بخت آدے آ اسہ ہندن ء ویل، فریشانی و ودار اسے نا گواچی مس ہرا اینو اسکان برجا ء۔ اینو ذاکر مجید نا بیگوا ہی ء سیزدہ سال گلدرنگ۔ داسیزدہ سال بیرہ ذاکر بیگوا اف بلکہ لمہ اسے نا جارات بیگوا ء، ایڑھ اسے نا اومیت آک بیگوا ء، ایلم اسے نا کوپہ بیگوا ء، باوہ اسے ناسیک بیگوا ء، سنگت اسے نا پدین آستینا بیگوا ء، گل اسے نارہشون بیگوا ء۔

EXECUTIVE CLASSES

(ONLY SATURDAYS & SUNDAYS)

PCS | CSS 2022

براهوئی

اردو

فارسی

پښتو

بلوچی

ADMISSIONS OPEN

NIPS ACADEMY

Address: Faiz Muhammad Street, Fatimah Jinnah Road, Quetta.

Contact: 0312-8386917

Phone: 081-2826917